

7/A SINIFININ PİKNIĞİ

Öğretmenimiz Ayşe Hoca ile ilk defa piknik yapacaktık. Pikniğin her şeyini planladık . Dedik . Fakat hocamızı o gün toplantıya çağırdılar . Sonra ertesi gün yapalım ,dedik . Bu gün o gün başka bir sınıfla pikniğe gideceğim , gelemem ,dedi . Kısacası yapacağımız zorunda kaldık . Aradan bir hafta geçtikten sonra , pazar günü piknik yapmaya karar verdiğimizini belirledi , Ayşe ve Tuğba Hocalarımız da yemek getirecekti . Pazar günü geldi . Ben yaptığım yemeği alıp okula gittim . Gittiğimde herkes gelmişti . Hatta Zeynep Hoca da gelmişti . Biz yemekleri masalara yerleştirdik . Biraz sonra İlhan ve Mustafa Hoca da geldi . Hep beraber yemeği yemeye başladık . Yemekler çok güzeldi . Herkes hiç durmadan yemeye başladı . Hele Mustafa Hoca her yemekten tabak tabak yedi . Her şey çok güzel olmuştu . Yemekten sonra İlhan ve Süleyman Hoca işleri olduğu için yanımızdan ayrıldılar . Kalan hocalarla köyün içinde yürüyüş yapmaya karar verdik . Yürüyerek güle eğlene köyün içinde yürümeye başladık . Hedefimiz köyün altında yer alan tekneye ulaşmaktı . Ben bir Kızılınli olsam da ilk defa oraya gidiyordum . Çok heyecanlanmıştım . Tekneye binip gezmeyi istemiştim Fakat hava çok kötüydü . Nehir çok dalgalıydı . Hocalarımız tekneye gezmemize izin vermedi . Biz de teknenin yanındaki banklara oturduk . Birkaç arkadaşımız bir semaver bulup çay pişirmeye başladı . Ateşin yanına gidip hem ısındık hem de suyun kaynamasını zevkle izledik .

Fakat aradan biraz zaman geçince sıkılmaya başladım . Kadın öğretmenlerimiz kendileri takılıyordu . Sadece Mustafa Hoca bizim yanımıza gelip bizimle konuşuyordu . O olmasaydı pikniğimiz çok sıkıcı geçerdi . Kendimi çok yalnız hissedirdim . Bir saat sonra çayımız hazır . İçtiğimiz çayın garip bir tadı vardı . Midem bulana bulana çayı içtim . Tek iyi yanı sıcak olmasıydı .

Bir buçuk saat teknenin kenarında oturduktan sonra dönüş yoluna koyulduk . Genel anlamda güzel bir gün geçirmiştik . Çok eğlenmiş tim . Her şey çok hoştu . Sezgi Hoca ile yaptığımız piknikler bu kadar güzel olmuyordu . Ayşe Hoca ile piknik yapmak daha güzel oluyormuş . Hiçbir zaman unutmayacağım güzel bir gün oldu . Bu pikniği organize ettiği için Ayşe Hocamıza , bu güzel günümüzde bizimle birlikte olan İlhan , Mustafa , Süleyman , Tuğba ve Zeynep Hoca' ma çok teşekkür ediyorum .

RUMEYSA SAYKAN (7/A)

7/ A SINIFININ PİKNIĞİNDEN GÖRÜNTÜLER

KÖYDEKİ ÜÇ YILIM

ZEYNEP HOCA'NIN KALEMİNDEN

Haziran'ı gösterirken benim il dışı tayin sonuçlarım belli oldu . Adıyaman Besni Kızılın yazısını ekranda görmemle sevinmem bir oldu . Ne tuhaf bir isim diye düşündüm . ninin bir hikayesi olmalı , diye düşündüm . İlçe milli eğitimde kayıt işlemlerini öğretmen olan bir yakınım ve yeni tanıştığım okul müdürüm İlhan Hoca ile köye doğru yollar bir türlü bitmek bilmiyordu . İlhan Hoca ilk atandığım zaman benim için de bu yollar bitmek bitmedi , dedi . Bitmeyen dönemeçler , uzadıkça uzayan asfalt yollar derken okulumuza geldik . Beklediğimden güzel ve donanımlı bir okuldu . Yani ben taş duvarlarla yapılmış, sobalı bir okul olur , diye düşünmüştüm . Fakat öğretmen lojmanı için aynı şeyi söyleyemeyeceğim . Vardır bunda da bir hayır , diyerek eylül ayının gelmesini bekledim .

Eylül 2015'te okul zili çalıp ders başı yaptığımda öğrencilerimin merakla bakan gözlerle beni izlediklerini hissettim . İlk iş olarak onlara okulu , okumayı ve dersleri sevdirmek için türlü etkinlikler yaptım . 'Aslında okul hiç de sıkıcı değilmiş . İyi ki okula gelmişiz .' sözlerini ilk günlerden duymak o kadar güzel ki ... Anlatamam .

Bir sene boyunca okuma yazma üzerinde çalışmalar yaptım . Peki zorlandım mı ? Tabi ki zorlandığım zamanlar da oldu . Düşünsenize üç gün boyunca sürekli 'e' diye tekrarlıyorsunuz . Karşımdaki öğrenci hala 'e' sesini kavramakta zorlanıyor . Mesela öğrencim Hakan , o kadar kötüydü ki dakikaa üç kelime okuyordu . Üstelik bazı nedenlerden aylarca okula da gelmedi . Rakamları tersten yazan öğrencilerim vardı . Defter düzeni nasıl olur , bilmiyorlardı .

Ama ne olursa olsun ümitsizliğe kapılmadım . Öğrencilerimin bir gün başaracaklarına inanıyordum . Gerçekten de beklediğim gibi oldu . Bu iki senenin sonunda verdiğim emekler meyvesini verdi . İyi ki ümitsizliğe kapılıp pes etmemişim . Çocukları kendi kaderlerini terk etmemişim . Hakan bile eski günlerine göre ilerleme kaydetti . Şu an dakikada otuz dört kelime okuyabiliyor . Bu sayı size küçük gözükabilir,ama eğer bu emek verilmeseydi , Hakan daha kötü bir durumda olacaktı . Bu benim için gerçekten bir başarı .

Gelelim Kızılın'deki günlerime . Ayşe Hoca ile Tuba Hoca gelmeden önce hafta içini genelde lojmanda geçiriyordum . Hafta sonunda da Adıyaman 'a akrabalarımın yanına gidiyordum . Birkaç defa köyde öğrencilerle Fırat kenarına gittim ve oraları çok beğendim . Bence turistik olarak buralar değerlendirilmeli .

Lojmanı da sevmeye başladım . Çünkü insanın vicdanı rahat olup güzel işler yaptıktan sonra dağ başında bile mutlu olur . Ama hayata boş vermişseniz , çalışmayı elden bıraktıysanız , bir şey için çabalıyorsanız ve en önemlisi geleceğe dair hayalleriniz yoksa sarayda da yaşasınız hayat size çekilmez gelir . Ben öğrencilerimle okulumda ve lojmanımda yeni gelen hocalarla çok mutluyum ve huzurluyum . Tek sıkıntı öğrencim Metehan'ın ilk günden bu yana hala çok konuşuyor olması ve benim buna bir çare bulamamam .

ANTEP YOLUNDAKİ KAZA

z köyde düğün vardı . Hepimiz düğünde eğlenmeyi sabırsızlıkla beklerken n keyfimizi kaçırdı . Köyümüze düğüne gelen akrabalarımız Araban yolunda am ve düğüne gelen pek çok kişi arabalara atlayarak kaza yerine gitti . Ne t kişi hayatını kaybetmişti . Gelen bu haber hepimizi üzdü .

Kazadan birkaç gün sonra babamlar ile Gaziantep'e gidiyorduk . Gittiğimiz yolda birkaç gün önce kaza olmuştu . Bizim de başımıza aynısı gelir , diye endişe ediyordum . Babam kaza olan yere gelince arabayı durdurdu . Biz de arabadan inip etrafta dolaşmaya başladık . Araba ortalarda gözükmüyordu . Fakat her yer küçük araba parçaları ile doluydu . Kaza yeri çakıl taşı da doluydu . Sanırım araba bu çakıl taşları yüzünden kaza yapmıştı . Bir süre daha etrafı inceledikten sonra yolumuza devam ettik . Biz sakın sakın yolumuzda giderken karşı şeritten gelen bir araba bizim ön cam taş fırlattı . Fakat arabanın şoförü insafli olacakmış ki ileride durup bizim yanımıza geldi . Bir şeyiniz var mı , diye sordu . Fakat bizim arabaya hiçbir şey olmamıştı . Biz biraz da orada durup ardından yolumuza devam ettik .

Saat gece on olmuştu ; ama biz hala yollardaydık . Yolda giderken bir tane de tilki gördük . Önündeki tavşanı kovalıyordu . Biz heyecanla bu sahneyi izlemeye başladık . Fakat biraz sonra iki hayvan da gözden kayboldu . Yolda giderken pek çok şey görmüş , hem eğlenmiş hem de çok korkmuştuk . Olan bu olaylar nedense beni susatmıştı . Yol kenarındaki bir çeşmede durup su içtik . Babam artık yolda adım başı durmak istemiyordu . Saat gece yarısına ulaşmıştı . Arabaya atladık , babam Antep iline ulaşana kadar hiç durmadı . Köyden Gaziantep'e ulaşmamız saatler sürmüştü . Sonunda hedefimize ulaşmıştık .

SELİM DEMİRKOL (6/A)

EMRAH HOCA'YI ANLATIYORUM

Emrah Hoca beni bir ve ikinci sınıfta okuttu . Bu öğretmen benim çok sevdiğim öğretmen oldu . Çok güzel bir karısı ve küçük bir kızları vardı . Benim dedemle yanında otururdu . Dedemle arası çok iyi olan Emrah Hoca sık sık dedemine giderdi .

Emrah Hoca küçük kızıyla birlikte çok güzel oyunlar oynuyordum . Ramazan Hoca da dedemle beraber emrah hoca ile zaman geçirirdi . Öğretmenimin küçük kızı gülsün , diye 'kedi , köpek ve civciv 'sesleri çıkarırdı .

Bir defasında biz Şimal ile oynarken Şimal öğretmenimin arkasına saklanmıştı . Ben elimdeki su tabancası ise Şimal'e doğru su fırlattım . Fakat su balonu öğretmenimin tam alnının ortasında patladı . Ama o sandığımın aksine hiç kızmadı .

Emrah Hoca iyi biriydi . Akıllı olanları çok severdi . Yaramazları da severdi ; bazen onlara vurduğu zaman çok üzülürdü . Her öğretmenimi çok sevsem de onun bende yeri çok farklıydı . O çok değişik biriydi . Buradan gittikten sonra bile onu arayıp sorarız . Onlar da dedemleri arar. Onu hayatım boyunca unutamam . Çünkü o bana okuma yazmayı öğretti .

O üçüncü sınıfın başında bizi bırakıp Antep iline atandı . O gittikten sonra çok fazla öğretmen değiştirdik . Önce Fidan Hoca geldi . Ondan sonra da Necip , İbrahim , Derya ve Muzaffer Hocalar dersimize girdi .

Bu yıl ortaokula başladık . Önümüzdeki dört yıl boyunca bu okulda okuyacağım . Umarım bu yıllar boyunca her şey yolunda gider . İyi ve güzel anılar ile bu okuldan mezun oluruz .

CENNET DEMİREL (5/A)

